

prima instanță: I. Mînăscuță
instanța de apel: N. Vascan, V. Clima, E. Fistican

dosarul nr. 2ra-1736/17

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iurie Draniceru

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iurie Draniceru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Iurie Draniceru și menținută hotărârea primei instanțe, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 2 noiembrie 2015, Iurie Draniceru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral în urma tragerii ilegale la răspundere penală și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 24 decembrie 2013, Procuratura sectorului Râșcani mun. Chișinău a pornit în privința lui cauza penală nr. 2013023112, în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, și anume pe faptul că la 7 decembrie 2013, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție sect. Râșcani, mun. Chișinău a amenințat cu răfuială fizică, insultând cu cuvinte necenzurate colaboratorii de poliție.

Menționează că la 23 mai 2014, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Daniel Baraliuc, urmărirea penală în privința lui a fost încetată din motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal.

Remarcă că în rezultatul acțiunilor ilicite a organului de urmărire penală și atragerii lui la răspundere penală ilegală, i-a fost cauzat prejudiciul moral exprimat prin suferințe de ordin psihic și fizic.

Susține că a avut neliniște, a fost umilit, deoarece în baza unor declarații false, i-a fost intentat un dosar penal, astfel, printr-un asemenea comportament al

colaboratorilor de poliție și procuratură i-a fost afectată grav percepția lui referitor la sistemul de drept din Republica Moldova.

Își întemeiază pretențiile în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea tragerii ilegale la răspundere penală în cauza penală nr. 2013023112 în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, repararea prejudiciului moral în mărime de 200000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 2 noiembrie 2015, Iurie Draniceru a depus o altă cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral în urma tragerii ilegale la răspundere penală și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 10 ianuarie 2014, de către Procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău a fost pornită cauza penală nr. 2014020208 de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Relatează că în cadrul cauzei penale respective, la 5 februarie 2014, dânsul a fost recunoscut ca persoană bănuită, pentru faptul că 11 decembrie 2013, aflându-se la stația de transport public de pe bd. Grigore Vieru, 32, mun. Chișinău a inițiat un conflict cu cet. Levinga Dumitru și cet. Levinga Leonid, cărora cu aplicarea forței le-a cauzat dureri fizice.

Explică că la 5 mai 2014, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Daniel Baraliuc, urmărirea penală a fost încetată din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

Afirmă că în rezultatul acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, de atragere ilegală la răspundere penală, i-a fost cauzat un prejudiciu moral exprimat prin suferințe de ordin psihic și fizic, în special i-au fost cauzate tulburări de neliniște, de umilință, deoarece pe nedrept, în baza unor declarații false, i s-a intentat dosar penal.

Își întemeiază pretențiile în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. 166, 167 CPC.

Solicită constatarea tragerii ilegale la răspunderea penală, repararea prejudiciul moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspunderea penală în sumă de 200000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 decembrie 2015, cauzele civile la cererea de chemare în judecată a lui Iurie Draniceru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată au fost conexe pentru a fi examinate într-un singur proces.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 decembrie 2015, în proces a fost atrasă Procuratura Generală a Republicii Moldova, în calitate de intervenient accesoriu.

În cadrul ședinței de judecată din 10 februarie 2016, reprezentatul reclamantului, avocatul Alexei Croitor a înaintat cerere de concretizare a cerințelor, în care însă nu sunt înaintate careva cerințe suplimentare.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 29 martie 2016, acțiunea înaintată de Drăniceru Iurie a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 1 martie 2017, apelul declarat de Iurie Draniceru a fost respins și menținută hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 29 martie 2016.

La 28 iulie 2017, Iurie Draniceru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri privind constatarea tragerii ilegale la răspunderea penală și repararea prejudiciul moral cauzat în urma tragerii ilegale la răspunderea penală în sumă de 400000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le emise cu încălcare esențială și aplicare eronată a normelor de drept material și anume a Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, a legislației privind sarcina probațiunii, încasarea prejudiciului moral.

Susține că la examinarea cauzei civile, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerare circumstanțele invocate în cererile de chemare în judecată, precum și n-au prezentat motive argumentate de respingere a cerințelor solicitate.

În opinia recurentului instanța de fond nu a aplicat la caz prevederile art. 1405 și 1422 Cod civil, iar prevederile art. 3 lit. a) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ape procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, au fost interpretate eronat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 15 mai 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d.130), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 martie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurie Draniceru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Iurie Draniceru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iurie Draniceru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Iurie Draniceru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu